

احكام

درس سيزدهم: پوشش نماز گزار

درس سیزدهم: پوشش نمازگزار

حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام همیشه برای نماز بهترین لباس خود را می پوشیدند. از ایشان علت این امر را پرسیدند. حضرت فرمودند: خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد. من هم در پیشگاه او خودم را زیبا می کنم. مستحب است برای نماز بهترین و تمیزترین لباس های خود را بپوشیم.

شرایط لباس نمازگزار

علاوه بر پاک بودن لازم است چند شرط دیگر نیز در مورد لباس نمازگزار رعایت شود. باید تمامی لباس هایی که در حال نماز بر تن داریم مباح باشد. بنابر این نماز با لباسی که حتی جزئی از آن غصبی باشد، صحیح نیست یا اینکه با پول حرام مثل رشوه، دزدی یا پولی که خمس و زکات آن داده نشده، تهیه شده است. مگر آن که بعد از نماز بفهمیم که لباس غصبی بوده است.

دوم اینکه از اجزای مردار چیزی همراه نمازگزار نباشد چه به شکل لباس چه غیر آن. همچنین لباس از حیوان های حرام گوشت تهیه نشده باشد. اگر قسمتی از لباس هایی که بر تن داریم حتی کلاه یا کمر بند از اجزای حیوان حرام گوشت تهیه شده باشد نمی توانیم با آن نماز بخوانیم. بلکه نباید هیچ چیزی از اجزای آن حتی یک مو همراه انسان باشد مثل موی گربه.

در مورد لباس های چرمی اگر نمی دانیم که چرم آن طبیعی است یا مصنوعی نماز خواندن با آن اشکالی ندارد. اما اگر میدانیم که لباس از چرم طبیعی است باید مطمئن شویم که از حیوان حلال گوشتی تهیه شده که ذبح شرعی شده است. یا از دست کسی بگیریم که احتمال بدهیم او این مسئله را رعایت کرده است. و در مورد اجزای بی روح حیوان همین که مطمئن نباشیم از حیوان حرام گوشت تهیه شده است، نماز خواندن با آن صحیح است.

آخرین نکته ای که باید در مورد لباس نمازگزار به آن توجه کنیم این است که پوشیدن لباسی که در آن ابریشم خالص طبیعی یا طلا به کار رفته در همه حالات فقط برای مردان حرام است و نماز با آن نیز باطل است. همچنین استفاده مردان از زیور طلا مثل زنجیر و انگشتر طلا همیشه حرام است و نماز را هم باطل می کند. ولی پلاتین اشکالی ندارد.